

Kronika 2013-2014

září

Tradiční netradiční zahájení školního roku na Šumbarku

aneb jak jsme to letos rozjeli :-).

Stalo se již tradicí, že školní rok na pobočce Šumbark začínáme nějakou „spešl“ akcí. Po prázdninové pauze jsme letos otevírali střediskové brány v pondělí 2. září a na děti čekalo hned několik překvapení.

Po úvodní modlitbě v kostele sv. Jana Boska na Šumbarku jsme se shromáždili v jídelně šumberské pobočky, kde proběhl start „písmenkové“ soutěže pro jednotlivce.

Zhruba po půlhodině se konalo vyhodnocení této soutěže a deset vylosovaných úspěšných účastníků získalo drobnou sladkou odměnu. Hned poté jsme se přesunuli do tělocvičny, kde následovaly zábavné sportovní soutěže družstev.

Také tentokrát se nesoutěžilo nadarmo a na nejúspěšnější družstvo čekala zasloužená odměna v podobě největšího přídělů vajíček :-).

A jako poslední bod programu jsme se přemístili ven, kde si tato družstva dětí postupně zbudovala ohniště a připravila vajíčka s potřebnými ingrediencemi do kotlíku.

Zbývalo už jen na ohni usmažit vaječninu, což se nakonec všem družstvům také povedlo :-). Kromě výborné vaječiny jsme pak ochutnali také dobře propečené brambory a zakončili jsme tak pěkně prožité odpoledne :-).

Potáborový výlet aneb "po stopách otce Fura"

Stejně jako v minulých letech, tak i letos jsme uskutečnili potáborový výlet, který byl určen pro účastníky letního tábora „Klíče od pevnosti Boyard“.

Třebaže se tohoto výletu tentokrát zúčastnilo jen necelých 10 dětí, tak byl myslím poměrně pěkný a vydařený. Naše potáborové putování začalo v sobotu 21. září kolem půl osmé na havířovském vlakovém nádraží, odkud jsme jeli až do Bocanovic a dále jsme už pokračovali pěšky na Kozubovou. Již ve vlaku nás seznámila Míša se dvěma fajnovými „hrami - drobníčkami“, které jsme pak hráli cestou.

Po vystoupení z vlaku jsme si nejprve připomněli nezapomenutelné táborové pokřiky, jež členové jednotlivých družin s velkou chutí zakřičeli. A sotva jsme se ponořili do lesů, nastalo spontánní hledání a sbírání hřibů, kterých bylo zrovna vcelku dost. V lese jsme pak zazpívali při kytáře (kterou obětavě vzala Míša) pár zbožných písní, když tu se z ničeho nic objevil stylově oblečený táborový „Otec Fura“ alias Terka - Baterka, která si pro nás připravila několik úkolů při „hledání ztracených klíčů pevnosti Boyard“.

Naštěstí se podařilo dětem získat většinu klíčů a tak mohly za odměnu navštívit chatu na Kozubové, kde proběhla občerstvovací pauza.

Z Kozubové jsme šli ještě k další chatě (Kamenitý), u které byla potáborová hra slavnostně ukončena. A vzhledem k tomu, že ze získaných indicií odhalili „potáborníci“ i skryté heslo, sladká odměna je neminula. Z údolí Lomné jsme se potom přemístili autobusem opět do Bocanovic a pak už nás čekala jen zpáteční cesta vlakem do Havířova.

Jako závěrečné překvapení se k nám ještě v Jablunkově přidal Hamoun, který chtěl s námi aspoň chvíli pobýt. Ve vlaku přišla opět ke slovu kytara od Míši a tak jsme společně za zpěvu (převážně) zbožných písní dorazili až domů.

V Havířově na nádraží si kluci a holky naposledy zakřičeli letošní skvělé táborové pokřiky a tím jsme se definitivně rozloučili s „Klíči od pevnosti Boyard“. Velký dík patří Terce, která vymyslela a připravila „potáborovou“ hru na tento výlet a sama ji také s pomocí Jirky zrealizovala.

Maják má 3 roky

Klub Maják funguje v sociálně vyloučené lokalitě už tři roky, a tak bylo třeba toto výročí náležitě oslavit.

Vše propuklo symbolicky ve 3 hodiny a 33 minut odpoledne, kdy začala Talentmánie. Děti měly možnost připravit si taneční, pěvecké či jiné kulturní vystoupení.

Na úvod jsme přivítali nové posily do klubového týmu - Bobra a Moniku, poté již následovala vystoupení dětí, která následně hodnotila a bodovala odborná porota. Po skončení talentmánie jsme zakousli něco dobrého na zub a pokračovali jsme koncertem kapely Haviřovstar čave, která klubové zdi rozduněla krásnými rytmy romských písniček. Všichni se dobře bavili.

Za tři roky prošly klubem stovky dětí a mladých lidí, kteří zde našli zábavu, vzdělání a přátelské prostředí. Do dalších let Majáku přejeme, aby se tu dětem a mladým lidem líbilo a aby zde našli to, co potřebují!

Romská pouť na sv. Kopečku

V sobotu 21. září 2013 na Svatém kopečku u Olomouce uskutečnila již po patnácté Romská pouť a zástupci Klubu Maják se i letos této pouti zúčastnili.

Sobotní ranní počasí na pouť příliš nelákalo, ale všech pět kluků, kteří se přihlásili, přišlo na místo srazu.

Nejprve jsme se autobusem vydali do Ostravského střediska Don Bosco, kde jsme v kostele sv. Josefa zahájili společnou pouť písněmi a modlitbou.

Pak už jsme vyjeli autobusem vzhůru do Samotíšek v Olomouci, kde pěší pouť začínala. Během pouti jsme si vyzkoušeli, jak pracovat se starostmi, protože každý z nás nějaké má. Každý si na začátku našel kámen nebo kamínek, který symbolizoval starosti, a vyšli jsme k prvnímu stanovišti, kde jsme si vyzkoušeli důvěru v druhého člověka, který nás vedl, když jsme měli zavřené oči.

Člověk starosti nezvládne sám a tak jsme si na druhém stanovišti zkoušeli říct o pomoc druhému, abychom překonali připravenou překážku. Na třetí zastávce jsme se učili bojovat se zlostí a na čtvrté jsme se dozvěděli, že je důležité dělat radost a dokázat někoho obdarovat, když je to těžké. Po příchodu na poutní místo jsme složili své starosti - kameny nebo kamínky - kolem kříže a společně jsme se pomodlili.

Potom následovala mše svatá, kterou sloužil P. František Lízna a kázání měl otec Igor z Čičavy. O hudební doprovod se postarala skupina F6. Po mši svaté v ambitech probíhal kulturní program - vystoupení kapel, tanečních souborů, zpěváků. Děti zde měly také svá oblíbená stanoviště - trampolínu a malování na obličej. Kolem čtvrté hodiny proběhlo požehnání a návrat autobusem zpět.

Den české státnosti - sv. Václav v Majáku a na Městě

Dva dny před státním svátkem - Dnem české státnosti - ve čtvrtek 26. září 2013 přišly do klubu Maják dvě čtvrté třídy z okolních základních škol na ulicích Jarošova a Školní.

Na začátku programu jsme hledali, co máme my občané Českého státu společné. Děti našly spoustu společného: peníze, jazyk, vlajku, znak, hranice, hlavní město, prezidenta atd. Potom se posluchači seznámili s životem sv. Václava, zejména byly vyzdvihnuty jeho dobré vlastnosti - moudrost, dobrosrdečnost, vzdělanost, statečnost, pomoc lidem v nouzi, a v neposlední řadě snaha šířit křesťanství v českých zemích.

Následovala aktivita, kdy děti měly přemýšlet, jak se ony samy mohou vzdělávat, pomáhat nemocným, být stateční. Každá skupinka něco vymyslela a potom se o to podělila s ostatními. V druhé části povídání jsme hovořili o svatováclavské tradici - katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha, svatováclavské koruně, o korunovačních

klenotech, mincích, na kterých je vyobrazen sv. Václav, Václavském náměstí se sochou sv. Václava, o kostelích, které jsou zasvěceny sv. Václavu, a že jméno Václav se dones užívá. Poslední částí programu bylo zhotovení průkazu „Dobrého občana“.

Koncem září ve středisku na Městě proběhly programy pro školy na téma „Den české státnosti - sv. Václav“. Navštívili nás žáci čtvrtých a pátých tříd ze Základní školy Kpt. Jasioka, Žákovské a Gorkého.

Na začátku prezentace jsme se zamysleli nad tím, co máme jako Češi všichni společného. Žáci byli aktivní a vymysleli mnoho společných znaků. Pak jsme si přiblížili život svatého Václava od útlého mládí až po jeho smrt. Děti se dozvěděly o jeho dobrých vlastnostech, jak byl moudrý, vzdělaný, spravedlivý, statečný a dobrosrdečný. V průběhu výkladu se zapojily rovněž do aktivit, které navazovaly na prezentaci.

Děti se rozdělily do pěti skupin a každá skupinka měla za úkol zpracovat jedno téma, které vystihovalo dobré vlastnosti sv. Václava. Po prezentaci si každý žák vyrobil „Průkaz dobrého občana České republiky“.